

Vietos savivaldos įstatymas

Rūšis: Aktuali redakcija	Numeris: I-533	Data: 2014-06-26	Kalba: Lietuvių
Publikavimas:	Statusas: Aktuali 2014-07-12		
2014-06-26 Teisės aktą priėmė - Lietuvos Respublikos Seimas >>			
Susiję dokumentai Susiję Europos Sąjungos teisės aktais			
Word 2003 dokumentas			
Eurovoc 4.2 terminai: savivaldybė, viešasis valdymas, vietos savivaldos institucija, vietos valdžia			

[Nauja paieška](#) [Jūsų pasiūlymai ir pastabos](#)

[Versija spausdinimui](#)

Įstatymas skelbtas: Žin., 1994, Nr. 55-1049
Neoficialus įstatymo tekstas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIETOS SAVIVALDOS
ĮSTATYMAS**

1994 m. liepos 7 d. Nr. I-533
Vilnius

Nauja įstatymo redakcija nuo 2008-10-01:

Nr. X-1722, 2008-09-15, Žin., 2008, Nr. 113-4290 (2008-10-01), atitaisyamas skelbtas: Žin., 2011, Nr. 45

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo tikslas

Šio įstatymo tikslas – skatinti ir plėtoti vietos savivaldą kaip demokratinės valstybės raidos pagrindą.

2 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato savivaldybių institucijų sudarymo ir veiklos tvarką įgyvendinant Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – Konstitucija) ir Europos vietos savivaldos chartijos nuostatas, apibrėžia vietos savivaldos principus, savivaldybių institucijas ir jų kompetenciją, funkcijas, savivaldybės tarybos nario statusą, savivaldybių ūkinės ir finansinės veiklos pagrindus.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Savivaldybė** – įstatymo nustatytas valstybės teritorijos administracinis vienetas, kurio bendruomenė turi Konstitucijos laiduotą savivaldos teisę, įgyvendinamą per to valstybės teritorijos administracinio vieneto nuolatinių gyventojų išrinktą savivaldybės tarybą ir jos sudarytas, jai atskaitingas vykdomąją ir kitas savivaldybės institucijas ir įstaigas. Savivaldybė yra viešasis juridinis asmuo.

Redakcija nuo tos dienos, kai 2015 metais naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį:

1. **Savivaldybė** – įstatymo nustatytas valstybės teritorijos administracinis vienetas, kurio bendruomenė turi Konstitucijos laiduotą savivaldos teisę, įgyvendinamą per to valstybės teritorijos administracinio vieneto nuolatinių gyventojų išrinktą savivaldybės tarybą, kuri sudaro jai atskaitingas vykdomąją ir kitas savivaldybės institucijas ir įstaigas įstatymams, Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) ir savivaldybės tarybos sprendimams tiesiogiai įgyvendinti. Savivaldybė yra viešasis juridinis asmuo.

2. **Vietos savivalda** – įstatymo nustatyto valstybės teritorijos administracinio vieneto nuolatinių gyventojų bendruomenės, kuri turi Konstitucijos laiduotą savivaldos teisę, savitvarka ir saviveiksmiškumas pagal Konstitucijos ir įstatymų apibrėžtą kompetenciją.

3. **Savivaldybės institucijos** – už savivaldos teisės įgyvendinimą savivaldybės bendruomenės interesais atsakingos institucijos:

1) savivaldybės atstovaujamoji institucija – savivaldybės taryba, turinti vietos valdžios ir viešojo administravimo teises ir pareigas;

Redakcija nuo tos dienos, kai 2015 metais naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį:

1) savivaldybės atstovaujamoji institucija – savivaldybės taryba, turinti vietos valdžios ir viešojo administravimo teises ir pareigas, kuriai vadovauja Lietuvos Respublikos savivaldybių tarybų rinkimų įstatymo (toliau – Savivaldybių tarybų rinkimų įstatymas) nustatyta tvarka vienmandatėje rinkimų apygardoje tiesiogiai išrinktas savivaldybės tarybos narys – savivaldybės meras (toliau – meras). Meras yra savivaldybės vadovas, vykdamas šiame ir kituose įstatymuose nustatytus įgaliojimus;

2) savivaldybės vykdomoji institucija (vykdomosios institucijos) – savivaldybės administracijos direktorius, savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas (pavaduotojai) (kai ši (šios) pareigybė (pareigybės) steigiama (steigiamos) ir kai šiai

13) sprendimų dėl patalpų suteikimo Seimo nariams pagal Lietuvos Respublikos Seimo statutą;

Punktas netenka galios nuo tos dienos, kai 2015 metais naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį.

14) sprendimų skelbti vietos gyventojų apklausą priėmimas.

Punktas netenka galios nuo tos dienos, kai 2015 metais naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį.

4. Jeigu teisės aktuose yra nustatyta papildomų įgaliojimų savivaldybei, sprendimų dėl tokių įgaliojimų vykdymo priėmimo iniciatyva, neperžengiant nustatytų įgaliojimų, priklauso savivaldybės tarybai.

5. Savivaldybės taryba reglamento nustatyta tvarka prižiūri savivaldybės vykdomąsias institucijas ir kitus subjektus, tiesiogiai įgyvendinančius valstybines (perduotas savivaldybėms) funkcijas.

Redakcija nuo tos dienos, kai 2015 metais naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį:

5. Savivaldybės taryba reglamento nustatyta tvarka prižiūri savivaldybės vykdomąsias institucijas ir kitus subjektus, tiesiogiai įgyvendinančius valstybines (perduotas savivaldybėms) funkcijas. Už šios funkcijos įgyvendinimo organizavimą yra atsakingas meras.

6. Išimtinai savivaldybės tarybos kompetencijai priskirtų įgaliojimų savivaldybės taryba negali perduoti jokiai kitai savivaldybės institucijai ar įstaigai.

7. Konkrečius įgaliojimus, nustatytus šio straipsnio 3 dalyje, savivaldybės taryba reglamento nustatyta tvarka gali pavesti vykdyti savivaldybės administracijos direktoriui arba savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojui (pavaduotojams) (jeigu ši (šios) pareigybė (pareigybės) steigiamą (steigiamos)). Jeigu savivaldybės vykdomoji institucija negali (dėl viešųjų ir privačių interesų konflikto) įvykdyti šio straipsnio 3 dalyje nustatytų ir savivaldybės tarybos jai perduotų įgaliojimų, šiuos įgaliojimus vykdo savivaldybės taryba.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-1830, 2008-11-14, Žin., 2008, Nr. 137-5379 (2008-11-29)

Nr. XI-300, 2009-06-16, Žin., 2009, Nr. 77-3165 (2009-06-30)

Nr. XI-620, 2009-12-22, Žin., 2009, Nr. 159-7206 (2009-12-31)

Nr. XI-682, 2010-02-11, Žin., 2010, Nr. 25-1177 (2010-03-02)

Nr. XI-770, 2010-04-20, Žin., 2010, Nr. 51-2480 (2010-05-04)

Nr. XI-971, 2010-06-30, Žin., 2010, Nr. 86-4525 (2010-07-20)

Nr. XI-1327, 2011-04-19, Žin., 2011, Nr. 52-2504 (2011-05-03)

Nr. XI-2387, 2012-11-08, Žin., 2012, Nr. 136-6958 (2012-11-24)

Nr. XII-409, 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 76-3826 (2013-07-16)

Nr. XII-460, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 79-3981 (2013-07-23)

Nr. XII-967, 2014-06-26, paskelbta TAR 2014-07-11, i. k. 2014-10138

17 straipsnis. Savivaldybės tarybos kolegija

1. Savivaldybės taryba savo įgaliojimų laikui iš tarybos narių gali sudaryti savivaldybės tarybos kolegiją (toliau – kolegija).

2. Kolegijos narių skaičius, darbo tvarka, posėdžių organizavimo tvarka nustatyta reglamente.

3. Kolegija yra savivaldybės tarybos patariamasis organas.

4. Kolegija paprastai nagrinėja šiuos klausimus:

1) analizuoja savivaldybės teritorijoje esančių valstybės institucijų padalinių veiklą, teikia siūlymus savivaldybės tarybai dėl šių padalinių veiklos gerinimo ir jų vadovų išklauso;

2) svarsto ir teikia siūlymus dėl savivaldybės teritorijos raidos analizės, dėl bendrųjų ilgalaikių socialinių, kultūrinių, ūkinių, investicinių, demografinių, nusikaltimų kontrolės ir prevencijos, ekologinių, sveikatos ir kitų programų projektų rengimo organizavimo;

Redakcija nuo 2014-10-01:

2) svarsto ir teikia siūlymus dėl savivaldybės strateginio planavimo dokumentų rengimo;

3) numato savivaldybės tarybos narių mokymo prioritetus (kiekvienais metais);

4) svarsto klausimus dėl savivaldybės tarybos sekretoriato sudarymo arba mero politinio (asmeninio) pasitikėjimo (jeigu sekretoriatas nesudaromas) valstybės tarnautojų pareigybių steigimo ir jų skaičiaus nustatymo.

Redakcija nuo tos dienos, kai 2015 metais naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį:

4) svarsto klausimus dėl savivaldybės tarybos ir mero sekretoriato sudarymo arba mero politinio (asmeninio) pasitikėjimo (jeigu sekretoriatas nesudaromas) valstybės tarnautojų pareigybių steigimo ir jų skaičiaus nustatymo.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XII-460, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 79-3981 (2013-07-23)

Nr. XII-967, 2014-06-26, paskelbta TAR 2014-07-11, i. k. 2014-10138

18 straipsnis. Nuostatos dėl teisės aktų sustabdymo, panaikinimo, apskundimo

1. Savivaldybės tarybos priimtus teisės aktus gali sustabdyti, pakeisti ar panaikinti pati savivaldybės taryba. Kitų savivaldybės viešojo administravimo subjektų priimtus teisės aktus gali sustabdyti ar panaikinti pagal kompetenciją savivaldybės taryba. Savivaldybės administracijos direktorius ir kiti savivaldybės viešojo administravimo subjektai savo priimtus teisės aktus gali sustabdyti ir juos pakeisti ar panaikinti. Savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojo pagal kompetenciją priimtus teisės aktus gali sustabdyti ar panaikinti jis pats arba savivaldybės administracijos direktorius.

2. Bet kuri šio straipsnio 1 dalyje nurodyta savivaldybės institucija, panaikinusi kito savivaldybės viešojo administravimo subjekto norminį administracinį teisės aktą, prirėikus perduoda klausimą iš naujo nagrinėti tam pačiam administravimo subjektui, kurio aktas panaikintas, arba pati jį išnagrinėja ir priima tuo klausimu norminį administracinį teisės aktą, arba pripažįsta, kad tokio akto priimti nereikia.

3. Savivaldybių institucijų ir kitų savivaldybės viešojo administravimo subjektų priimti administraciniai teisės aktai gali būti skundžiami teismui.

Socialinių paslaugų įstatymas

Rūšis: Aktuali redakcija	Numeris: X-493	Data: 2014-07-10	Kalba: Lietuvių
Publikavimas:	Statusas: Aktuali 2014-07-24		
2014-07-10 Teisės aktą priėmė - Lietuvos Respublikos Seimas >>			
Susiję dokumentai			
Word 2003 dokumentas			
Eurovoc 4.2 terminai: įstatymo taikymas, įstatymų taikymas, paslaugų teikimas, socialinė apsauga, socialinė integracija, socialinė pagalba, socialinė politika, socialinė tarnyba, socialinis darbuotojas			
Nauja paieška Jūsų pasiūlymai ir pastabos			Versija spausdinimui

Įstatymas skelbtas: Žin., 2006, Nr. 17-589
Neoficialus įstatymo tekstas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINIŲ PASLAUGŲ
ĮSTATYMAS**

2006 m. sausio 19 d. Nr. X-493
Vilnius

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas apibrėžia socialinių paslaugų sampratą, tikslus ir rūšis, reglamentuoja socialinių paslaugų valdymą, skyrimą ir teikimą, socialinės globos įstaigų licencijavimą, finansavimą, mokėjimą už socialines paslaugas bei ginčų, susijusių su socialinėmis paslaugomis, nagrinėjimą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Asmuo su sunkia negalia:

- 1) vaikas su sunkia negalia – asmuo, kuriam pagal šį įstatymą nustatytas visiško nesavarankiškumo lygis ir pagal Neįgalųjų socialinės integracijos įstatymą pripažintas sunkaus neįgalumo lygis;
- 2) suaugęs asmuo su sunkia negalia – asmuo, kuriam pagal šį įstatymą nustatytas visiško nesavarankiškumo lygis ir kuris pagal Neįgalųjų socialinės integracijos įstatymą yra pripažintas nedarbingu;
- 3) senatvės pensijos amžių sukakęs asmuo su sunkia negalia – sukakęs senatvės pensijos amžių asmuo, kuriam pagal šį įstatymą nustatytas visiško nesavarankiškumo lygis.

2. Likęs be tėvų globos vaikas – vaikas iki 18 metų, kuriam įstatymų nustatyta tvarka yra nustatyta laikinoji ar nuolatinė globa (rūpyba).

3. Senyvo amžiaus asmuo – sukakęs senatvės pensijos amžių asmuo, kuris dėl amžiaus iš dalies ar visiškai yra netekęs gebėjimų savarankiškai rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime.

4. Sielovados darbuotojas – pagal darbo sutartį socialinių paslaugų įstaigoje dirbantis asmuo, turintis tradicinės religinės bendruomenės ar bendrijos leidimą arba siuntimą religinės bendruomenės ar bendrijos pavedimu teikti religinius patarnavimus ir sielovados pagalbą.

5. Socialinės globos įstaiga – šio įstatymo nustatyta tvarka turinti teisę teikti socialinę globą socialinių paslaugų įstaiga.

6. Socialinės globos norma – Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtinti socialinės globos teikimo likusiems be tėvų globos vaikams, vaikams su negalia, socialinės rizikos vaikams, suaugusiems asmenims su negalia, senyvo amžiaus asmenims, socialinės rizikos suaugusiems asmenims principai ir charakteristikos.

7. Socialinės rizikos suaugęs asmuo – darbingo amžiaus asmuo, esantis socialiai atskirtas dėl to, kad elgetauja, vaikatauja, piktnaudžiauja alkoholiu, narkotinėmis, psichotropinėmis ar toksinėmis medžiagomis, yra priklausomas nuo azartinių lošimų, yra įsitraukęs ar linkęs įsitraukti į nusikalstamą veiklą, yra patyręs ar kuriam kyla pavojus patirti psichologinę, fizinę ar seksualinę prievartą, smurtą šeimoje ir yra iš dalies ar visiškai netekęs gebėjimų savarankiškai rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime.

8. Socialinės rizikos šeima – šeima, kurioje auga vaikai iki 18 metų ir kurioje bent vienas iš tėvų piktnaudžiauja alkoholiu, narkotinėmis, psichotropinėmis ar toksinėmis medžiagomis, yra priklausomas nuo azartinių lošimų, dėl socialinių įgūdžių stokos nemoka ar negali tinkamai prižiūrėti vaikų, naudoja prieš juos psichologinę, fizinę ar seksualinę prievartą, gaunamą valstybės paramą panaudoja ne šeimos interesams ir todėl iškyla pavojus vaikų fiziniam, protiniam, dvasiniam, doroviniam vystymuisi bei saugumui. Socialinės rizikos šeimai priskiriama ir šeima, kurios vaikai įstatymų nustatyta tvarka yra nustatyta laikinoji globa (rūpyba).

2. Išskirtiniais atvejais, kai asmuo (šeima) patiria fizinį ar psichologinį smurtą arba kyla grėsmė jo fiziniam ar emociniam saugumui, dėl bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros skyrimo asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas gali kreiptis ir į kitą, ne asmens (šeimos) gyvenamosios vietos, savivaldybę.

3. Veikdami asmens (šeimos) ar visuomenės socialinio saugumo interesais, prašymą dėl socialinių paslaugų skyrimo asmeniui (šeimai) gali pateikti bendruomenės nariai ar kiti suinteresuoti asmenys, nurodę priežastį, dėl kurios asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas negali to padaryti pats.

4. Švietimo ir ugdymo, sveikatos priežiūros, socialinių paslaugų įstaigų, policijos ir kitų institucijų darbuotojai, turintys duomenų apie socialinių paslaugų asmeniui (šeimai) reikalingumą, privalo apie tai nedelsdami informuoti asmens (šeimos) gyvenamosios vietos savivaldybę. Šiuo atveju klausinas dėl socialinių paslaugų skyrimo svarstomas be asmens (vieno iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjo, rūpintojo prašymo.

16 straipsnis. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymas

1. Asmens socialinių paslaugų poreikis nustatomas individualiai pagal asmens nesavarankiškumą bei galimybes savarankiškumą ugdyti ar kompensuoti asmens interesus ir poreikius atitinkančiomis socialinėmis paslaugomis.

2. Asmens nesavarankiškumas vertinamas kompleksiskai pagal asmens amžių, organizmo funkcinis sutrikimus, socialinę riziką ir su šiais veiksniais susijusius gebėjimus bei motyvaciją spręsti savo socialines problemas ir šeimos galimybes rūpintis asmeniui, kitas ypatybes, turinčias įtakos asmens gebėjimui rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ar dalyvauti visuomenės gyvenime.

3. Nustatant asmens socialinės globos poreikį, įvertinamas asmens nesavarankiškumo lygis.

4. Asmens nesavarankiškumas gali būti dviejų lygių:

- 1) dalinis;
- 2) visiškas.

5. Šeimos socialinių paslaugų poreikis nustatomas kompleksiskai vertinant šeimos narių gebėjimus, galimybes ir motyvaciją spręsti savo šeimos socialines problemas, palaikyti ryšius su visuomene bei galimybes tai ugdyti ar kompensuoti šeimos interesus ir poreikius atitinkančiomis bendrosiomis socialinėmis paslaugomis ar socialine priežiūra.

6. Asmens (šeimos), pageidaujancio gauti socialines paslaugas, kurias finansuoja savivaldybė iš savo biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto specialių tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams, socialinių paslaugų poreikį nustato socialiniai darbuotojai, paskirti savivaldybės institucijos nustatyta tvarka.

7. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį socialinių paslaugų teikimo laikotarpiu periodiškai peržiūri socialinių paslaugų įstaigų socialiniai darbuotojai.

8. Sveikatos priežiūros, švietimo ir ugdymo įstaigų, policijos ir kitų institucijų darbuotojai bei kiti asmenys privalo socialiniam darbuotojui teikti išvadą, būtinas asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikiui nustatyti.

9. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymą, socialinių paslaugų skyrimą, sustabdymą ir nutraukimą reglamentuoja Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtinti: asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo ir skyrimo tvarkos aprašas bei socialinės globos poreikio likusiam be tėvų globos vaikui, vaikui su negalia, socialinės rizikos vaikui, suaugusiam asmeniui su negalia, senyvo amžiaus asmeniui, socialinės rizikos suaugusiam asmeniui nustatymo metodikos.

17 straipsnis. Sprendimas dėl socialinių paslaugų skyrimo asmeniui (šeimai)

Sprendimas dėl socialinių paslaugų, kurių teikimą finansuoja savivaldybė iš savo biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto specialių tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams, asmeniui (šeimai) skyrimo, sustabdymo ir nutraukimo priimamas socialinio darbuotojo, nustačiusio asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį, teikimu savivaldybės institucijos nustatyta tvarka.

PENKTASIS SKIRSNIS SOCIALINIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS

18 straipsnis. Bendrosios socialinių paslaugų teikimo asmeniui (šeimai) nuostatos

1. Socialinės paslaugos asmeniui (šeimai) teikiamos atsižvelgiant į individualius asmens (šeimos) interesus ir poreikius, nustatytus pagal šio įstatymo 16 straipsnio nuostatas, ir nuolat vertinant teikiamų socialinių paslaugų veiksmingumą asmens (šeimos) galimybėms ir gebėjimams rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ar dalyvauti visuomenės gyvenime ugdyti ar kompensuoti.

2. Socialinės paslaugos socialinės rizikos vaikui, likusiam be tėvų globos vaikui teikiamos kuriant saugią ir sveiką vaiko ugdymosi ir vystymosi aplinką, formuojant savarankiško gyvenimo įgūdžius, atkuriant, palaikant ir stiprinant socialinius ryšius su šeima, artimaisiais, visuomene ir organizuojant su švietimu ir ugdymu suderintą pagalbą bei išnaudojant visas galimybes, kad vaikas gyventų šeimoje.

3. Socialinės paslaugos vaikui su negalia teikiamos sudarant sąlygas jam gyventi savo šeimoje, augti sveikoje ir saugioje aplinkoje ir organizuojant pagalbą, suderintą su švietimu ir ugdymu, asmens sveikatos priežiūra ir specialiosios pagalbos priemonėmis. Tai turi padėti vaikui su negalia formuoti savarankiško gyvenimo įgūdžius, palaikyti ir stiprinti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

4. Socialinės paslaugos suaugusiam asmeniui su negalia teikiamos sudarant sąlygas jam gyventi savo namuose. Šeimoje ir organizuojant pagalbą, suderintą su švietimu ir ugdymu, užimtumu, asmens sveikatos priežiūra ir specialiosios pagalbos priemonėmis, padedančią ugdyti ar kompensuoti jo gebėjimus rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ir dalyvauti darbo rinkoje.

5. Socialinės paslaugos senyvo amžiaus asmeniui teikiamos sudarant sąlygas kuo ilgiau jam gyventi savo namuose. Šeimoje, savarankiškai tvarkyti savo buitį ir organizuojant pagalbą, suderintą su užimtumu, asmens sveikatos priežiūra ir specialiosios pagalbos priemonėmis, padedančią palaikyti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

6. Socialinės paslaugos asmeniui su sunkia negalia teikiamos užtikrinant saugią ir sveiką aplinką, žmogaus orumą atitinkančią pagalbą, suderintą su asmens sveikatos priežiūra, nuolatine slauga ir nuolatine priežiūra (pagalba), kitomis specialiosios pagalbos priemonėmis, švietimu ir ugdymu, padedančią kompensuoti prarastą savarankiškumą bei gebėjimus palaikyti socialinius ryšius su šeima ir visuomene.

7. Socialinės paslaugos socialinės rizikos suaugusiam asmeniui teikiamos padedant ugdyti socialinius įgūdžius ir stiprinti motyvaciją įveikti iškilusias socialines problemas ir organizuojant pagalbą, suderintą su švietimo ir ugdymo, užimtumo, sveikatos priežiūros priemonėmis, užtikrinančią rūpinimąsi asmeniniu (šeimos) gyvenimu ir dalyvavimą darbo rinkoje.

1. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas atsisako išduoti licenciją, jeigu:

1) nepateikta ar pateikta ne visa ar netiksli šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija ir per Socialinių paslaugų priežiūros departamento nurodytą terminą įstaiga trūkumų nepašalina, pateikta informacija neatitinka šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, pateikti neteisingi duomenys ir informacija, duomenys suklastoti;

2) atlikdamas patikrinimą vietoje nustato, kad įstaiga nėra pasirengusi teikti socialinę globą – įstaigos numatoma teikti socialinę globą neatitinka socialinės globos normose nustatytų reikalavimų personalo struktūrai, skaičiui, išsilavinimui ir patalpoms.

2. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, nustatęs, kad socialinės globos įstaiga teikia socialinę globą, neatitinkančią socialinės globos normų, įteikia socialinės globos įstaigai tiesiogiai, registruotu laišku ar pasirašytą saugiu elektroniniu parašu elektroninėmis priemonėmis rašytinį įspėjimą pareikalavdamas per nurodytą terminą pašalinti pažeidimus. Terminas pažeidimams pašalinti negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo įspėjimo gavimo dienos.

3. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas sustabdo licencijos galiojimą, jeigu socialinės globos įstaiga teikė socialinę globą, neatitinkančią socialinės globos normų, ir, gavusi įspėjimą su reikalavimu pašalinti pažeidimus, per nurodytą terminą šių pažeidimų nepašalina.

4. Terminą, kuriam sustabdomas licencijos galiojimas, nustato Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, atsižvelgdamas į nustatyto pažeidimo pobūdį.

5. Sustabdžius licencijos galiojimą, socialinės globos įstaigai leidžiama toliau teikti socialinę globą visą licencijos galiojimo sustabdymo laikotarpį tik tais atvejais, kai nustatyti pažeidimai nekelia grėsmės socialinių paslaugų gavėjų interesams ir saugumui.

6. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas gali panaikinti licencijos galiojimą savo ar socialinės globos įstaigos iniciatyva.

7. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas panaikina licencijos galiojimą, jeigu:

1) sustabdžius licencijos galiojimą, socialinės globos įstaiga per nurodytą terminą nepašalina pažeidimų;

2) socialinės globos įstaiga nepradėjo teikti socialinės globos per 12 mėnesių nuo licencijos išdavimo.

8. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas apie numatomą licencijos panaikinimą privalo ne vėliau kaip prieš 30 kalendorinių dienų elektroninėmis priemonėmis informuoti savivaldybę, kurios teritorijoje socialinės globos įstaiga teikia socialines paslaugas, ir savivaldybes, kurių gyventojai šias paslaugas gauna.

9. Panaikindamas licencijos galiojimą dėl to, kad socialinės globos įstaiga nepradėjo teikti socialinės globos per 12 mėnesių nuo licencijos išdavimo, Socialinių paslaugų priežiūros departamentas prieš 30 kalendorinių dienų iki licencijos galiojimo panaikinimo įteikia socialinės globos įstaigai tiesiogiai, registruotu laišku ar pasirašytą saugiu elektroniniu parašu elektroninėmis priemonėmis rašytinį įspėjimą apie licencijos galiojimo panaikinimą.

10. Apie licencijos galiojimo sustabdymą ar panaikinimą Socialinių paslaugų priežiūros departamentas informuoja socialinės globos įstaigą raštu tiesiogiai, registruotu laišku ar pasirašytą saugiu elektroniniu parašu pranešimą išsiunčia elektroninėmis priemonėmis arba per kontaktinį centrą.

11. Socialinės globos įstaiga kartu su sprendimą dėl socialinės globos skyrimo priėmusia savivaldybe ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerija privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad, atsisakius išduoti licenciją, sustabdžius ar panaikinus licencijos galiojimą, būtų apsaugoti socialinių paslaugų gavėjų interesai ir užtikrintas jiems reikalingų socialinių paslaugų tęstinumas kitoje socialinių paslaugų įstaigoje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XII-1014, 2014-07-10, paskelbta TAR 2014-07-23, i. k. 2014-10465

Papildyta nuo 2015-01-01:

24¹ straipsnis. Licencijos turėtojo teisės ir pareigos

1. Licencijos turėtojas turi:

1) teisę verstis licencijoje nurodyta veikla;

2) teisę gauti Socialinių paslaugų priežiūros departamento paaiškinimus dėl teikiamos socialinės globos atitikties socialinės globos normoms;

3) kitų įstatymuose nustatytų teisių.

2. Licencijos turėtojas privalo:

1) vykdyti Lietuvos Respublikos įstatymus, Vyriausybės nutarimus ir kitus teisės aktus, reglamentuojančius socialinės globos įstaigų veiklą;

2) teikti socialinę globą, atitinkančią socialinės globos normas;

3) gavęs Socialinių paslaugų priežiūros departamento sprendimą sustabdyti ar panaikinti licencijos galiojimą, per sprendime nustatytą terminą sustabdyti arba nutraukti licencijuojamą veiklą, išskyrus šio įstatymo 24 straipsnio 5 dalyje nustatytą atvejį;

4) leisti Socialinių paslaugų priežiūros departamentui tikrinti, kaip laikomasi licencijuojamos veiklos sąlygų;

5) imtis visų įmanomų priemonių, kad, sustabdžius ar panaikinus licencijos galiojimą, būtų apsaugoti socialinės globos gavėjų interesai ir užtikrintas jiems reikalingų socialinių paslaugų tęstinumas kitoje socialinių paslaugų įstaigoje.

3. Licencijos turėtojas gali teikti institucinę socialinę globą tik licencijoje nurodytoje veiklos patalpoje.

4. Licencijos turėtojas neturi teisės įgalioti kitų asmenų teikti licencijoje nurodytą socialinę globą ar pagal sutartį perduoti jiems teisę teikti licencijoje nurodytą socialinę globą.

Papildyta straipsniu:

Nr. XII-1014, 2014-07-10, paskelbta TAR 2014-07-23, i. k. 2014-10465

25 straipsnis. Socialinės globos įstaigų licencijavimo taisyklės

Socialinės globos įstaigų licencijavimo taisyklės tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

SEPTINTASIS SKIRSNIS MOKĖJIMAS UŽ SOCIALINES PASLAUGAS

26 straipsnis. Bendrosios mokėjimo už socialines paslaugas nuostatos

1. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis nustatomas atsižvelgiant į teikiamų asmeniui (šeimai) socialinių paslaugų rūšį ir į asmens (šeimos) finansines galimybes mokėti už socialines paslaugas.
2. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis negali viršyti asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų išlaidų dydžio.
3. Asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydį nustato savivaldybė, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintu mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašu.
4. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio pajamos (vidutinės šeimos, tenkančios vienam asmeniui) yra mažesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, bendrosios socialinės paslaugos ir socialinė priežiūra teikiamos nemokamai.

Redakcija nuo 2015-01-01:

4. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam (gaunančiai) socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio (kurios) pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam asmeniui) yra mažesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, bendrosios socialinės paslaugos ir socialinė priežiūra teikiamos nemokamai, išskyrus atvejus, kai šis asmuo yra socialinės rizikos suaugęs asmuo, kuris ilgiau kaip mėnesį per kalendorinius metus gyvena socialinių paslaugų įstaigoje ir joje gauna socialinę priežiūrą.

5. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį (šeimą) nuo mokėjimo už socialines paslaugas ir kitais, šio straipsnio 4 dalyje nenustatytais, atvejais.

6. Mokėjimo šaltiniai yra asmens (šeimos) pajamos, turtas, išreikštas pinigais, asmens suaugusių vaikų, kitų suinteresuotų asmenų pinigines lėšos, skirtos asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų išlaidoms apmokėti.

7. Asmens (šeimos) ir savivaldybės tarpusavio teisės ir pareigos dėl mokėjimo už socialines paslaugas reglamentuojamos rašytine sutartimi.

8. Šio skirsnio nuostatos taikomos mokėjimui už tas socialines paslaugas, kurias planuoja ir savivaldybės teritorijos gyventojams organizuoja savivaldybė ir kurių teikimą finansuoja savivaldybė iš savo biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto specialių tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XI-777, 2010-04-22, Žin., 2010, Nr. 53-2598 (2010-05-08)

Nr. XII-1014, 2014-07-10, paskelbta TAR 2014-07-23, i. k. 2014-10465

27 straipsnis. Asmens (šeimos) finansinių galimybių mokėti už socialines paslaugas vertinimas

1. Asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių), pageidaujantis gauti socialines paslaugas, ar jo globėjas, rūpintojas turi pateikti informaciją apie asmens (šeimos) turimas pajamas, išvardytas šio įstatymo 30 straipsnyje.

2. Asmuo, pageidaujantis gauti ilgalaikę socialinę globą, ar jo globėjas, rūpintojas turi pateikti informaciją apie asmens turimas pajamas, nurodytas šio įstatymo 30 straipsnyje, ir turtą, nurodytą šio įstatymo 31 straipsnyje.

3. Informacija apie asmens (šeimos) pajamas ir turtą pateikiama raštu, užpildant paraišką, kurioje nurodomi asmens duomenys, jo (šeimos narių) veiklos pobūdis ir kita finansinėms galimybėms mokėti už socialines paslaugas įvertinti būtina informacija.

4. Asmens (šeimos) finansinės galimybės mokėti už socialines paslaugas vertinamos asmens (šeimos) gyvenamosios vietos savivaldybės, kurioje buvo nustatytas asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikis, institucijos nustatyta tvarka.

5. Asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių), gaunantis socialines paslaugas, ar jo globėjas, rūpintojas privalo pranešti savivaldybei apie asmens (šeimos) pajamų, turto pasikeitimus, įvykusius per šių paslaugų gavimo laikotarpį.

28 straipsnis. Mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas dydis

1. Mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas dydis apskaičiuojamas savivaldybės institucijos nustatyta tvarka.

2. Informavimo, konsultavimo, tarpininkavimo ir atstovavimo interesais paslaugos teikiamos nemokamai.

29 straipsnis. Mokėjimo už specialiąsias socialines paslaugas dydis

1. Mokėjimo už socialinę priežiūrą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens (šeimos) pajamas.

2. Mokėjimo už socialinę priežiūrą dydis asmeniui neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

3. Tais atvejais, kai socialinė priežiūra teikiama šeimai, mokėjimo dydis neturi viršyti 20 procentų šeimos pajamų.

4. Mokėjimo už dienos ar trumpalaikę socialinę globą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens pajamas.

5. Jei asmuo gyvena vienas arba šeimoje, kurios pajamos vienam šeimos nariui neviršija 3 valstybės remiamų pajamų dydžio, mokėjimo už jam teikiamą dienos socialinę globą dydis neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

6. Jei asmuo gyvena šeimoje ir šios šeimos pajamos vienam šeimos nariui viršija 3 valstybės remiamų pajamų dydį, mokėjimo dydis už jam teikiamą dienos socialinę globą neturi viršyti 50 procentų asmens pajamų.

7. Mokėjimo už trumpalaikę socialinę globą dydis neturi viršyti 80 procentų asmens pajamų.

Redakcija nuo 2015-01-01:

7. Mokėjimo už trumpalaikę socialinę globą dydis neturi viršyti 80 procentų asmens pajamų. Tais atvejais, kai asmuo pagal Valstybinių šalpos išmokų įstatymą gauna slaugos ar priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinę kompensaciją, 100 procentų šios kompensacijos skiriama mokėjimui už trumpalaikę socialinę globą padengti.

8. Mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens pajamas ir turtą.

9. Mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą suaugusiam asmeniui dydis neturi viršyti 80 procentų asmens pajamų, jei asmens turto vertė yra mažesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą.

Redakcija nuo 2015-01-01:

9. Mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą suaugusiam asmeniui dydis neturi viršyti 80 procentų asmens pajamų, jeigu asmens turto vertė yra mažesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą. Tais atvejais, kai asmuo pagal Valstybinių šalpos išmokų įstatymą gauna slaugos ar priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinę kompensaciją, 100 procentų šios kompensacijos skiriama mokėjimui už ilgalaikę socialinę globą padengti.

10. Jei suaugusio asmens turto vertė yra didesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą, mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą suaugusiam asmeniui dydis per mėnesį padidėja vienu procentu, skaičiuojant nuo turto vertės, viršijančios normatyvą.

Atspausdinta iš Teisės aktų registro.

Suvestinė redakcija nuo 2015-01-01

Nutarimas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. 68-2510, i. k. 1061100NUTA00000583

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS DĖL MOKĖJIMO UŽ SOCIALINES PASLAUGAS TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO

2006 m. birželio 14 d. Nr. 583
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė **n u t a r i a** :

Preambulės pakeitimai:

Nr. 1485, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-30, i. k. 2014-21046

1. Patvirtinti Mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašą (pridedama).

2. *Neteko galios nuo 2015-01-01*

Punkto naikinimas:

Nr. 1485, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-30, i. k. 2014-21046

3. Šis nutarimas įsigalioja nuo 2006 m. liepos 1 dienos.

L. E. MINISTRO PIRMININKO PAREIGAS,
L. E. FINANSŲ MINISTRO PAREIGAS,
L. E. SOCIALINĖS APSAUGOS IR
DARBO MINISTRO PAREIGAS

ZIGMANTAS BALČYTIS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2006 m. birželio 14 d. nutarimu Nr. 583

MOKĖJIMO UŽ SOCIALINES PASLAUGAS TVARKOS APRAŠAS

I. BENDROSIOŠ NUOSTATOS

1. Mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašas (toliau vadinama – šis Aprašas) reglamentuoja asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydžių nustatymą, pagalbos pinigų mokėjimą, asmens (šeimos narių) finansinių galimybių mokėti už socialines paslaugas vertinimą.

2. Šis Aprašas taikomas mokėjimui už tas socialines paslaugas, kurias planuoja, skiria, kurių poreikį asmeniui (šeimai) nustato savivaldybė ir kurių teikimas finansuojamas iš savivaldybės biudžeto ar savivaldybės biudžetui skiriamų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto specialiųjų tikslinių dotacijų socialinėms paslaugoms organizuoti. Už kitas privačiai ar papildomai asmens (šeimos) pageidavimu teikiamas socialines paslaugas mokama paslaugas gaunančio asmens (jam atstovaujančio) ir socialinių paslaugų įstaigos tarpusavio susitarimu.

3. Vadovaudamasi šiuo Aprašu, kiekviena savivaldybė patvirtina savivaldybės gyventojų mokėjimo už tam tikrų rūšių socialines paslaugas tvarką, išsamiai nustatančią mokėjimo dydžius, atleidimo nuo mokėjimo už socialines paslaugas sąlygas ir atvejus, pagalbos pinigų mokėjimo savivaldybės gyventojams atvejus, finansinių galimybių vertinimą ir kitas sąlygas. Savivaldybės gyventojų mokėjimo už socialines paslaugas tvarka turi būti viešai skelbiama.

4. Konkretų asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydį nustato savivaldybė, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymu (Žin., 2006, Nr. 17-589), šiuo Aprašu ir kitais teisės aktais.

5. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis asmeniui (šeimai) nustatomas individualiai, atsižvelgiant į asmens (šeimos narių) finansines galimybes mokėti už socialines paslaugas ir asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų rūšį. Socialines paslaugas, jų turinį pagal socialinių paslaugų rūšis apibrėžia Socialinių paslaugų katalogas, patvirtintas socialinės apsaugos ir darbo ministro 2006 m. balandžio 5 d. įsakymu Nr. A1-93 (Žin., 2006, Nr. 43-1570).

6. Asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydis negali būti didesnis už asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų kainą.

7. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis gali būti nustatytas tik pinigine išraiška.

8. Asmens (šeimos) ir savivaldybės tarpusavio teisės ir pareigos, susijusios su asmens (šeimos) mokėjimu už socialines paslaugas, nustatomos rašytine socialines paslaugas gaunančio asmens (vieno iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjo (rūpintojo) ir savivaldybės sutartimi. Sutartyje privalo būti nustatyti konkretūs asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydžiai pinigine išraiška ir mokėjimo tvarka, asmens (šeimos) finansinių galimybių vertinimo iš naujo dėl asmens (šeimos) pajamų ir asmens turto pokyčių, įvykusių per šių paslaugų gavimo laiką, sąlygos.

Punkto pakeitimai:

Nr. 150, 2009-03-04, Žin., 2009, Nr. 27-1053 (2009-03-10), i. k. 1091100NUTA00000150

9. Lėšos, gautos už socialines paslaugas, apskaitomos ir naudojamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais.

10. Šiame Apraše vartojamos sąvokos:

Finansinių galimybių vertinimas – asmens (šeimos narių) finansinių galimybių mokėti už socialines paslaugas vertinimo procedūra, apimanti asmens (šeimos) pajamų, turto įvertinimą. Prie finansinių galimybių vertinimo priskiriamas ir mokėjimo už socialines paslaugas šaltinių nustatymas.

Mokėjimo už socialines paslaugas šaltiniai – asmens (šeimos) pajamos, turtas, išreikštas pinigais, arba asmens suaugusių vaikų, kitų suinteresuotų asmenų piniginės lėšos, kurios asmenų, savivaldybės ir paslaugų gavėjo susitarimu naudojamos sutartyje numatyto asmens (šeimos) mokėjimo dydžio teikiamoms socialinių paslaugų išlaidoms apmokėti.

Socialinės paslaugos kaina – socialinių paslaugų įstaigos tvirtinama socialinės paslaugos teikimo vienam paslaugos gavėjui per atitinkamą laikotarpį išlaidų pinigine išraiška suma.

Šeimos nariai – sutuoktiniai arba bendrai gyvenantys asmenys arba vienas iš tėvų ir jų (jo) vaikai (įvaikiai) iki 18 metų. Į šeimos sudėtį taip pat įskaitomi nedirbantys, nesusituokę ir su kitu asmeniu bendrai negyvenantys asmenys nuo 18 iki 24 metų, besimokantys dieninėse bendrojo lavinimo mokyklose ir kitų formaliojo švietimo įstaigų dieniniuose skyriuose, taip pat asmenys nuo dieninių bendrojo lavinimo mokyklų baigimo dienos iki tų pačių metų rugsėjo 1 dienos. Vaikai, kuriems įstatymo nustatyta tvarka nustatyta globa ar rūpyba, šeimos nariams nepriskiriami.

Vienas gyvenantis asmuo – vienas gyvenantis vyresnis kaip 18 metų asmuo.

Kitos šiame Apraše vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme ir kituose teisės aktuose apibrėžtas sąvokas.

II. MOKĖJIMAS UŽ BENDRĄSIAS SOCIALINES PASLAUGAS

11. Mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas dydis apskaičiuojamas savivaldybės institucijos nustatyta tvarka.

12. Informavimo, konsultavimo, tarpininkavimo ir atstovavimo paslaugos teikiamos nemokamai.

13. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mažesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, visos bendrosios socialinės paslaugos teikiamos nemokamai.

Punkto pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

14. Atskaičius nustatytą asmens (šeimos) mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas dalį, asmens (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mėnesio pajamos negali likti mažesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį.

Punkto pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

15. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį (šeimą) nuo mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas.

III. MOKĖJIMAS UŽ SOCIALINĘ PRIEŽIŪRĄ

16. Mokėjimo už socialinę priežiūrą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens (šeimos) pajamas.

17. Mokėjimo už socialinę priežiūrą dydis asmeniui neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

Asmens, kurio pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) yra didesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, bet mažesnės už valstybės remiamų pajamų trigubą dydį, mokėjimo už socialinę priežiūrą dydį savivaldybėms rekomenduojama nustatyti ne daugiau kaip iki 5 procentų asmens pajamų.

Punkto pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

18. Tais atvejais, kai socialinė priežiūra teikiama šeimai, mokėjimo dydis neturi viršyti 20 procentų šeimos pajamų.

Šeimos, kurios pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) yra didesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, bet mažesnės už valstybės remiamų pajamų trigubą dydį, mokėjimo už socialinę priežiūrą dydį savivaldybėms rekomenduojama nustatyti ne daugiau kaip iki 5 procentų šeimos pajamų.

Punkto pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

19. Savivaldybė turi teisę nustatyti, kad krizių atvejais, kai asmuo (šeima) patiria fizinį ar psichologinį smurtą arba kyla grėsmė jo fiziniam ar emociniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, socialinė priežiūra 7 pirmąsias kalendorines dienas teikiama nemokamai.

20. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam (-iai) socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mažesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, socialinė priežiūra teikiama nemokamai, išskyrus atvejus, kai šis asmuo yra socialinės rizikos suaugęs asmuo, kuris ilgiau kaip mėnesį per kalendorinius metus gyvena socialinių paslaugų įstaigoje ir joje gauna socialinę priežiūrą.

Punkto pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

Nr. 1485, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-30, i. k. 2014-21046

21. Atskaičius nustatytą asmens (šeimos) mokėjimo už socialinę priežiūrą dalį, asmens (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mėnesio pajamos negali likti mažesnės už valstybės remiamų pajamų dvigubą dydį, o socialinės rizikos suaugusio asmens, ilgiau kaip mėnesį per kalendorinius metus gyvenančio socialinių paslaugų įstaigoje ir joje gaunančio socialinę priežiūrą, mėnesio pajamos negali likti mažesnės nei 0,8 valstybės remiamų pajamų dydžio.

Punkto pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

Nr. 1485, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-30, i. k. 2014-21046

22. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį (šeimą) nuo mokėjimo už socialinę priežiūrą.

IV. PAGALBOS PINIGŲ MOKĖJIMAS

23. Atskirais savivaldybės institucijos nustatytais atvejais, kai vaikus prižiūri ar globoja (jais rūpinasi) vaikus globojanti šeima arba bendrąsias socialines paslaugas ir socialinę priežiūrą asmeniui (šeimai) veiksmingiau organizuoti pinigais, vaikus globojančiai šeimai arba asmeniui (šeimai) gali būti mokama piniginė išmoka – pagalbos pinigai.

24. Socialinės paslaugos gali būti keičiamos į pagalbos pinigus, kuriais asmuo (šeima) susimoka už pagalbą, savo pobūdžiu analogišką bendrosioms socialinėms paslaugoms ar socialinei priežiūrai, tik asmens (šeimos) sutikimu.

25. Pagalbos pinigai vaikus globojančiai šeimai už vaikų priežiūrą ar globą (rūpybą) gali būti skiriami esant vaikus globojančios šeimos sutikimui ir savivaldybės vaiko teisių apsaugos tarnybos išvadai apie vaikus globojančios šeimos tinkamumą globoti (rūpintis) vaikus (vaikais).

26. Pagalbos pinigų suma asmeniui (šeimai) negali būti didesnė už bendrųjų socialinių paslaugų, socialinės priežiūros paslaugų, kurioms asmeniui (šeimai) nustatytas poreikis, kainą.

27. Vaikus globojančiai šeimai už vaikų priežiūrą ar globą (rūpybą) skiriamų pagalbos pinigų suma savivaldybės institucijos nustatyta tvarka diferencijuojama atsižvelgiant į vaikus globojančioje šeimoje globojamų (rūpinamų) ar prižiūrimų vaikų skaičių. Rekomenduojama pagalbos pinigų suma vaikus globojančiai šeimai – nuo 1 iki 4 bazinės socialinės išmokos (BSI) dydžio per mėnesį.

28. Pagalbos pinigų, skirtų asmeniui (šeimai) susimokėti už pagalbą, savo pobūdžiu analogišką bendrosioms socialinėms paslaugoms ar socialinei priežiūrai, naudojimą pagal paskirtį prižiūri ir kontroliuoja savivaldybė. Nustačiusi, kad šie pagalbos pinigai naudojami ne pagal paskirtį, savivaldybė turi nutraukti pagalbos pinigų mokėjimą. Nutraukus pagalbos pinigų mokėjimą asmeniui (šeimai), savivaldybė turi šiuos pinigus pakeisti į bendrąsias socialines paslaugas ar socialinę priežiūrą.

Skyriaus pakeitimai:

Nr. 1020, 2010-07-14, Žin., 2010, Nr. 86-4549 (2010-07-20), i. k. 1101100NUTA00001020

V. MOKĖJIMAS UŽ DIENOS SOCIALINĘ GLOBĄ

29. Mokėjimo už dienos socialinę globą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens pajamas.

30. Vieno gyvenančio asmens mokėjimo už vieną kalendorinį mėnesį teikiamą dienos socialinę globą dydis neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

31. Asmens, gyvenančio šeimoje, kurios pajamos vienam šeimos nariui neviršija valstybės remiamų pajamų trigubo dydžio, mokėjimo už vieną kalendorinį mėnesį teikiamą dienos socialinę globą dydis neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.